

7- KINH DI-LẶC THƯA HỎI

Nghe như vậy:

Đức Phật trụ ở vườn Trúc Đa điều, nước Vương xá.

Bấy giờ các vị Tỳ-kheo lớn tuổi ở giảng đường ngồi luận bàn các việc trong chúng rồi chuyển sang hỏi pháp nhau. Con của Bạc Long Tượng, tên Xá-lợi-phất cũng ngồi tại đó, nghe các vị ấy luận việc trong chúng, nạn vấn nhau về luật và pháp, nhưng hỏi không đúng theo luật, cũng không có lễ kính.

Hiền giả Đại Câu-tư cũng ngồi trong giảng đường, nói với Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Này Pháp đệ, không nên nghi chấp. Đối với các vị Tỳ-kheo lớn tuổi, đệ có điều nghi gì hãy cứ nói, hãy cung kính kẻ trên trước.

Hiền giả vì Ngài Xá-lợi-phất nói kinh Định Ý: “Như có bậc Hiền giả sống lâu trong đời sống gia đình nay phát tâm ý với đạo, lại ghi nhớ pháp thanh tịnh nên đã cạo bỏ râu tóc, có lòng tin, bỏ việc đời, vận pháp y làm Sa-môn, tu tập tinh tấn, theo chánh bỏ tà, vị ấy do tu tập nên chứng đạt, tự biết đã được độ thoát”. Sau đó Hiền giả Di-lặc đến nơi tịnh tu của Tôn giả Xá-lợi-phất. Ngài Xá-lợi-phất đánh lễ Tôn giả Di-lặc, rồi ngồi xuống tòa. Ngài Di-lặc liền vấn nạn Tôn giả Xá-lợi-phất theo đúng pháp và luật. Tôn giả Xá-lợi-phất đối với vấn đề đó mờ mịt, không thể trả lời được.

Tôn giả Di-lặc liền đứng dậy ra về. Sau khi vào thành khát thực, độ trai, rửa tay, cất bình bát xong, Tôn giả trở về chỗ Đức Phật đánh lễ, ngồi xuống dùng kệ thưa hỏi Đức Phật:

*Dâm dục, đắm nữ sắc
Đạo lớn trừ căn si
Nguyện theo Ngài giáo giới
Lìa ác, được hạnh lành.
Ý dâm đắm nữ sắc
Quên lời dạy Thế Tôn
Ngủ nghỉ mất chánh niệm,
Tu hành không thứ lớp
Độc hành cầu lý chân
Sau lại đắm loạn sắc
Đánh xe quên đường chánh
Không xả niệm chánh, tà
Mãi chấp tướng cung kính
Mất hạnh, mất thiện danh,
Thấy đó cần thấm suy
Xa lìa mọi dâm niệm
Hãy quán sắc tốt xấu
Nếu phạm sẽ về đâu.
Nhờ văn tuệ tự chế
Rời tư tưởng tử sâu
Thường tu theo trí tuệ
Độc trú không loạn động.
Mê sắc sinh loạn tà
Cô thế, không dưng mãi*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Phá giới lòng sợ lo
Vì nợ ấy mạng yếu.
Đã rơi vào lưới chấp
Liên cất lời miệt khinh
Thấy người phạm tội ác
Chớ để mình vướng vào
Độc trú siêng tu tập
Giữ trí, không tập Si
Viễn ly, ở một mình
Thấy rõ là Thượng hạnh.
Có hạnh, đừng tự kiêu
Lại không cậy Niết-bàn
Trí cao, tu hạnh lớn
Sắc, vô sắc không nhiễm
Khéo nói thoát khỏi khổ
Suốt đời bị dâm hại.*

Đức Phật nói kinh Nghĩa Túc xong, các vị Tỳ-kheo đều hoan hỷ.

M